

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko José García Resusta iesniedza 2005. gada 4. aprīlī

(Lieta T-147/05)

(2005/C 155/48)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 4. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Hosē Garsija Resusta [José García Resusta], ar dzīvesvietu Briselē, kuru pārstāv Žans van Rosums [Jean Van Rossum], *avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja lūgums atzīt slimību, ar ko viņš saslimis un kuras dēļ viņš nevar veikt pienākumus viņa kategorijai un pakāpei atbilstošā darbā, vai arī tās pastiprināšanos, par arodslimību;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu pēc Pirmās instances tiesas 2004. gada 23. novembra sprieduma lietā T-376/02 (¹), ar ko atcelts Komisijas 2002. gada 14. janvāra lēmums piešķirt prasītājam invaliditātes pensiju.

Pamatojot prasību, prasītājs norāda, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, kā arī ir pārkāpts 3. pants Regulā par nelaimes gadījumu un arodslimību riska apdrošināšanu Eiropas Kopienu ierēdņiem gadījumā, jo ārstu komisijas slēdziens — kurā bija atzīts, ka nav pietiekamu pierādījumu tam, ka prasītāja slimība būtu pastiprinājusies tiešā sakarā ar tā veiktajiem pienākumiem — bija pretējs invaliditātes komisijas slēdzienam, kas, savukārt, bija atzinusi, ka slimība, ar ko prasītājs iepriekš slimoja, ir pastiprinājusies ar darba pienākumiem saistītā stresa dēļ.

(¹) Paziņojums OV C 44, 22.02.2003., 37. lpp., spriedums publicēts OV L 45, 19.02.2005., 23. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Carlos Sanchez Ferriz iesniedza 2005. gada 14. aprīlī

(Lieta T-153/05)

(2005/C 155/49)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 14. aprīlī ir iesniegta izskatīšanai prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Karlos Sančes Ferizs [Carlos Sanchez Ferriz], ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), kuru pārstāv Žils Buno [Gilles Bouneou] un Frederiks Frabeti [Frederic Frabetti], *avocats*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

1) atcelt 2003. gada novērtējuma ziņojuma izpildi daļā, kas attiecas uz prasītāju;

2) pakārtoti, atcelt novērtējuma ziņojumu par prasītāja karjeru laika posmā no 01.01.2003. līdz 31.12.2003.;

3) piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti, uz ko prasītājs atsaucas šajā lietā, ir identiski tiem, kas minēti lietās T-43/04 un T-47/04.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Carmela Lo Giudice iesniedza 2005. gada 15. aprīlī

(Lieta T-154/05)

(2005/C 155/50)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 15. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Karmela Lo Gidise [Carmela Lo Giudice], ar dzīvesvietu Strambeek Bever (Beļģija), kuru pārstāv Žila Buno [Gilles Bounéou] un Frederika Frabeti [Frédéric Frabetti], *advokātes*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atcelt 2005. gada 18. janvāra nepārprotamu noraidījuma lēmumu Nr. 05/399;
- 2) ja vajadzīgs, atcelt implicīto lēmumu par noraidījumu prasītājas 2003. gada 28. novembra lūgumam pēc palīdzības un, atcelt implicīto lēmumu par noraidījumu prasītājas 2003. gada 23. decembra lūgumam pēc palīdzības;
- 3) atzīt, ka prasītāja sava dienesta ietvaros ir piedzīvojusi un cietusi no psiholoģiskas uzmākšanās;
- 4) piespriest atbildētājai izmaksāt prasītājai summu EUR 100 000 (simts tūkstoši eiru) apmērā kā morālo kompensāciju ar visiem iespējamiem pieaugumiem un aprēķiniem, kas saistīti ar psiholoģisku uzmākšanos, apzinoties, ka prasītājas nākotne ir pilnīgi neskaidra un, ka tās veselība ir tikusi nozīmīgi skarta;
- 5) saglabāt visus no tiesībām [izrietošos] pienākumus, jo īpaši tiesības pieprasīt liecinieku nopratināšanas protokolu, kas minēts 2005. gada 7. janvāra IDOC secinājumos;
- 6) piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, Komisijas ierēdne, iesniedza hierarhiski augstākajā iestādē divus lūgumus pēc palīdzības, kas datēti [attiecīgi] ar 2003. gada 23. novembri un 2004. gada 28. novembri, apgalvojot, ka viņa ir psiholoģiskas uzmākšanās upuris savā darba apakšvienībā. Ar savu prasību viņa apstrīd šo lūgumu noraidījumu, kā arī pēc tam iesniegto sūdzību noraidījumu.

Savas prasības atbalstam prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā viņas priekšnieka viņai piešķirto uzdevumu skaitu, kā arī viņa sūtītos elektroniskos ziņojumus, nav noliedzams, ka viņa ir piedzīvojusi reālu psiholoģisku uzmākšanos. Tātad ar apstrīdētajiem lēmumiem tiek pārkāpts Civildienesta noteikumu 12. pants.

Saskaņā ar prasītājas teikto, ar šo lūgumu pēc palīdzības noraidījumu tiek pārkāpts Civildienesta noteikumu 24. pants, kā arī Kinnoka [Kinnock] 2003. gada 15. oktobra politika psiholoģiskās uzmākšanās jautājumā. Turklāt prasītāja izvirza 2005. gada 18. janvāra lēmuma pamatojuma trūkumu, patvaļīgas rīcības aizlieguma principa pārkāpumu, pilnvaru pārsniegšanu, tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu, kā arī *patere legem quam ipse fecisti* principa un rūpēšanās pienākuma pārkāpumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Robert Steinmetz iesniedza 2005. gada 18. aprīlī

(Lieta T-155/05)

(2005/C 155/51)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 18. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Roberts Štainmecs [Robert Steinmetz], ar dzīvesvietu Luksemburgā, kuru pārstāv Žoela Šukruna [Joëlle Choucroun], kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Komisijas 2005. gada 10. janvāra lēmumu attiecībā uz prasītāja 2004. gada 29. aprīļa sūdzību R/376/04 un 2004. gada 20. augusta sūdzību R/857/04;
- 2) piespriest Komisijai atmaksāt prasītājam 26,19 eiro;
- 3) piespriest prasītājam simbolisku kompensāciju viena eiro apmērā par morālo kaitējumu, kas nodarīts apstrīdētā lēmuma rezultātā;
- 4) piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs šajā lietā vērsas pret to, ka iecelējinstiucija ir noraidījusi tā pieteikumu par komandējuma izdevumu samaksu 26,19 eiro atmaksu, kas tika nepamatoti ieturēti no tā darba algas par 2005. gada martu. Šajā sakarā prasītājs ieilst arī pret atteikumu apmierināt lūgumu par palīdzības sniegšanu, kas iesniegts saskaņā ar Civildienesta noteikumu 24. pantu.